

לכבוד

הנהלת התיאטרון הקאמרי

הל-מביב.

א.ס.ג.

זה שנים רבות אנו נמנים עם נאמני התיאטרון הקאמרי ומעריציו, אולם

השנה אנו מתלבטים אם לחדש את המינוי. הנימוק לכס הוא הצנתו החדשה של

חנוך לויין "כולם רוצים לחיות" בה חזינו לאחרונה.

לדעתי, הפקידו של התיאטרון הוא חרבותי אסתטי: זהו כלי המעביר ערכים

סקובליים בחברה ומעלה נושאים למחשבה. ייעוד זה חשוב במיוחד בארצנו בעלת

האוכלוסיה הלא-הומוגנית. ומהי תרומתו של חנוך לויין למטרה זו?

- מסקירת אחרים סמחזותיו **אותם בחרתם להציב** ("יסורי איוב", "אורזי מזוורות"

"הזונה הגדולה סבבל", "כולם רוצים לחיות") - עולה כי לויין יש ססר אחד

ויחיד: שנאת האדם באדם הוא אדם, ושנאת האדם לזולה. ססר זה העביר לויין

בכשרון רב כ"יסורי איוב" ומאז הוא חוזר עליו כעמיסות סונות. סכחינה

אינטלקטואלית הוא נעצר, סהחיל לשעסס ואינו מחדש עוד כרעיונותיו.

הביצוע הכימתי מידרדר והולך וסהווה עלבון לכל רגש הומאני-סתטי (סלא

להזכיר את המושג "סוסרי").

לויין סכנה את הסחזה "קומדיה". זהו ד"אנר ספרותי שחסס בקלסיקה (סוליייר

אריססופנס) סקום סכובר ביותר כאמצעי לביקורת הברתיה בצורה אסנותית, כי

ההוסור עוזר לקליטה אמיחה מכאיבות. אצלם היה זה הוסור ססיכולוגי, שגון

ואינטליגנטי; הם שחטסו בשטה ספרותית מעורנת (סוליייר) סחובלת בסחקי

לשון סכריקים. האם לחנוך לויין יש חוש הוסור? - אצלו החחוק הוא כרכרי,

הקומיקה סבוססה על סיטואציות סורנוגרפיות, והשטה היא שפת השוק.

לסיכום, "כולם רוצים להיות" היא הצגה נחוצה דרגה: ערכים סקוריים כיוסי
אנוש נרמסים בסאדיזם חולני, והציניות הצורמת מתוננרת עוד יותר באמצעות
הפורנוגרפיה. תאסרו: זאת הפציאות של ימינו; ואנו שואלים האם צריכים
לחזק אותה בהיזון-חוזר? ! במקום להעלות את הרמה התרבותית-מחשבתית-
רנשית של הקהל יורר לויין לשפל המדרגה.

חזינו ב"טוב", "אמריאוס", "סקרים" (הצגות נהרות כשלעצמן) על
אתגרם האינפלסטואלי. שפענו את תבובות הקהל, ולהבדיל, את ההלהבות מן
המחזות. הזדהותו של הקהל עם מחזהו האחרון של לויין נוחנת בודשנא לכל
השפל, הנבזה והמנעיל המסירים את "המסכה האנושית" מן החייה שנקראת
עוד בטעות "אדם". דוקא כשרונו הביסתי, האפקטים הנוצצים שלו וסחוקם
המצויין של השחקנים - מנבירים את האימפקט הפסיכולוגי וסחרימים את
המכנה המובילה לתהום האל-אנושית.

אנו לא יכולים להבין את האסיבות האבסולוטיות של קובעי התוכניות
שלכם, את חוסר אחריותכם בשטוש במסוד התיאטרון כמעביר ערכים תרבותיים
ואת התחשבותכם בשיקול הקופתי. כאשר "תיצאו" את לויין לסו"ל, בסוחתני
שתוסיפו עוד נדבך לסטריאוטיפ האנטישמי של "הישראלי המכוער" שם.
למה לא "תיצאו" את ניסים אלונגי?

אשמח לקבל את תשובתכם לעניין

בכבוד רב ובברכה,

עוזק: שר החינוך והתרבות מר יצחק נכון.